

af disse Arealer taget Hensyn til, om Arealen holder sig tørt af sig selv, eller om det er nødvendigt at anvende kunstige Midler til dets Tørholdelse; i sidste Fald tages der Hensyn til de Udgifter, som i saa Henseende kræves, saa at Boniteringen nedlægges med en Kvotabel, svarende til disse Udgifter. Derfor vil en Skyldsatning ved Udtørring af Søer meget vel kunne gennemføres paa retfærdig Maade under Sagtagelse netop af disse Hensyn, som det ærede Medlem fremhævede. — Jeg kan derfor, som sagt, i det hele taget tiltræde Vædringsforslaget, men jeg maa dog gøre det med nogen Reservation, for det Tilfælde, at en nærmere Overvejelse af Enkelthederne skulde lede til Vædringer for mit Vedkommende.

Ordføreren (P. G. C. Jensen):

Jeg skal først tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser, dog kun angaaende, hvad den højtærede Minister ytrede med Hensyn til Vædringsforslagene under Nr. 43 og 44.

Vædringsforslaget under Nr. 43 blev i Princippet billigt af Ministeren, og han havde kun, som det forekom mig, den Indvending derimod, at det var en besværlig Opgave for Indenrigsministeren i Tvivls-tilfælde at skulle afgøre, om en Bygning helt eller delvis skulde ind under denne Bestemmelse, medens han mente, at det var et Spørgsmaal, hvis Afgørelse snarere maatte tilkomme Domstolene. Men deri er jeg uenig med den højtærede Minister, thi dette vil komme til at bero paa et Støn, og netop af den Grund tror jeg, at Domstolene ville savne enhver Gyde, kunde jeg gerne sige, til at bedømme dette Forhold. Det drejer sig jo her som faktisk Spørgsmaal, som i mange Tilfælde kun ville kunne løses efter et rent Støn, men Domstolene afgøre ikke Sagerne efter et Støn, de kunne ikke gaa efter forskellige Hensyn til den ene eller den anden Side. Jeg skal nævne dette, at der ved en Fabrik findes en Bygning, som delvis er indrettet til Bolig for Funktionærerne ved Fabrikken og for Arbejderne ved det dertil knyttede Agerbrug. Hvorledes skulde nu Domstolene kunne afgøre, hvor vidt en saadan Bygning, eller hvor stor en Del deraf der skal regnes til det ene eller det andet. Det kan derimod Ministeren godt gøre, fordi han efter de foreliggende Oplysninger maa kunne tage Hensyn til, at saa og saa stor en Kvotabel af Bygningen maa antages at være til Brug for Fabrikken, medens den øvrige Del af Bygningen benyttes af Landbruget. — Men, som sagt,

Ministeren syntes ikke at have nogen Indvending imod, at Forslaget bliver vedtaget, og at det bliver gjort til Genstand for en senere Forhandling, hvor vidt det kan forbedres; det er jo en meget vanskelig Opgave at løse.

Derimod modsatte den højtærede Minister sig Vædringsforslaget under Nr. 44. Jeg maa beklage at være i den Stilling at maatte raade det høje Ting til at gaa imod, hvad der her ønskes af den højtærede Minister og derimod følge Udvalget. Der som Sagen stod saaledes, at det hele beroede paa, om man fik dette andet Stykke af § 35 eller ikke, vilde jeg ganske vist være noget betænkelig ved, hvad jeg skulde sige dertil, men da Sagen for Øjeblikket endnu er i en Udvikling, vilde jeg anse det for meget heldigt, om Landstinget ved en Afstemning, som tog dette Vædringsforslag til Følge, vilde markere rent og klart, at det er en Tilhænger af Lovforslaget om Bygnings-skyld og af den Mening, at det er et rigtigt og retfærdigt Lovforslag. Dette andet Stykke, som Ministeren har foreslaaet, og som vi foreslaa skal udgaa, er jo ikke andet end en vis Smødetommen, en vis Hensyntagen over for dem, som mene at skulle lide for store Tab ved Bygnings-skyldens Indførelse, men det kan man jo gøre senere en Gang i Tiden; saa kan man tage noget Hensyn til dem, jeg tror dog ikke saa stort et Hensyn, som selve Lovforslaget mener, men jeg vilde derimod finde det heldigt og rimeligt, om det høje Ting i dette Øjeblik vilde følge Udvalget.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kred (Det. Hansen) syntes i Begyndelsen at være enig med det ærede 2de Medlem for 10de Kred (Bojsen) om, at det er et meget forfærdigt Lovforslag, for saa vidt det angaar Bygnings-skylden, men senere kom han dog ind paa den Betragtning, at det egentlig talte ikke var saa galt, det var blot Udførelsen, der ikke var saa videre heldig, og det ærede Medlem bebrejdede Udvalget, at det ikke havde forbedret det paa adskillige Punkter. Nu kan man imidlertid ogsaa stille for store Fordringer til et Udvalg. Der er jo nemlig Lovforslag, der i og for sig ville findes at være saa gode, at man ikke har noget at forbedre ved dem, men det kan ogsaa være, at man, selv om man ikke finder, at det er det bedste mulige, ikke ved noget bedre at sætte i Stedet derfor, og saaledes maa jeg sige, det egentlig forholder sig med de Punkter, det ærede Medlem bemærkede noget om. Det er virkelig ikke nogen let Sag at lovgive paa dette Omraade, det er tværtimod, vil jeg sige, et meget vanskeligt Felt, hvorpaa